

Naj stoji svet tudi še tisoč in tisoč let, naj bodo iznajdbe bistroumnosti človeške za prevaževanje še tako velike umetelnosti. — Semernikova železnica ostane, če tudi ne vsa, gotovo pa saj v svojih ostankih spomenik podvzetnega duha naših časov do konca sreča.

Jos. L.

Stanovitost v veri.

Bil je poganski kralj. Necega dne pokliče pobožnega škofa pred-se in mu zapové, da naj zataji svojo vero ter naj moli poganske bogove. Škof mu reče: „Kralj in gospodar moj, tega ne storim nikoli!“ — Na to se kralj zelo razjezi in v svojej jezi tako-le govori: „Ali ne veš, da je tvoje življenje v mojih rokah? Samó z očmi pomignem in ni te več med živimi!“ — „Dobro vem to,“ odgovori pobožni škof; „ali prosim te, dopusti mi samo jedno vprašanje, predno umrjem. Recimo, da bi jeden tvojih zvestih služabnikov padel v roke tvojih sovražnikov. Tvoji sovražniki bi zahtevali od njega, da se ti iznevéri in postane nezvest tebi, svojemu kralju in gospodarju. Ali zvestoba tvojega služabnika do tebe je neomahljiva in ves trud tvojih sovražnikov je zamán. Na to se tvoji sovražniki razjeze; potegnejo obleko s telesa tvojega zvestega služabnika, posmehujejo se mu in ga poženo od sebe. Povej mi zdaj, o kralj, kaj bi ti storil s svojim zvestim služabnikom, kadar bi se zopet k tebi povrnil? Ali bi ga ne ogrnil z najlepšo obleko, in ga za prestano sramoto obilo poplačal s častjo in najboljšimi darovi?“ — Na to reče kralj: „To se umeje, da bi! ali povedi mi, kaj znači to vprašanje in kje se je kaj takega zgodilo?“ — Pobožni škof mu odgovori: „Glej, kralj in gospodar moj! Ti mi lahko vzameš življenje, ki ni drugega nego odeja moje neumrjoče duše. Ali jaz imam še drugega gospodarja, kateri me bode oblekel v še lepšo obleko, katere mi ti vzeti ne moreš. Mar misliš, da bodem zaradi ubozega telesnega življenja zatajil vero in zvestobo do svojega stvarnika in Bogá? Nè, tega ne storim nikoli!“

Nato reče poganski kralj pobožnemu škofu: „Pojdi svojim pótem; poklanjam ti življenje!“

Razne stvari.

Drobtine.

Umrli so v 17. dan p. m. v Kranji na Gorenjskem prevzvišeni in premilostivi gospod

dr. Jarnej Vidmar, bivši knezoškof Ljubljanski, doktor sv. pisma, zlatomašnik i. t. d.

i. t. d. v 81. letu svoje dóbe. — Bili

so rajniki ves čas našemu listu prijatelji in zvest naročniki vsako leto. Še celó letos, ko so bili ves čas bolehní, niso se pozabili naročiti nanj. Bog jim plati in daj uživati neizkaljeno veselje v nebeskem kraljestvu. Bodi jim véčen spomin!

(Posebni spomini meseca junija.)

V 1. dan junija 1744. l. porodil se je sloveči pedagog in vzgojnik: Salzmann.

V 5. dan junija 1880. leta je umrl v Brežicah na Štírskem vélik slovensk rodoljub in pesnik slovenski: Dr. Ra-doslav Razlag.

V 6. dan junija 632. leta je umrl Muhamed.

V 8. dan junija 451. leta razdene grozoviti hunski knez Atila Akvilejo.

V 9. dan junija 1815. leta je bil Dunajski kongres

V 12. dan junija 1838. leta porodil se je na Okiču na Dolenjskem slovenski pesnik Anton Umek-Okiški. Njegove pesni so večinoma poučne.

V 13. dan junija 1835. l. je umrl W. A. Diesterweg, jeden največjih pe-dagogov novejše dóbé.

V 14. dan junija 1798. l. se rodi Fran Palačky, slavni češki zgodovinar.

V 15. dan junija 1796. leta je po-bil avstrijski nadvojvoda Karl Francoze pri Wetzlarji.

V 16. dan junija 1313. l. se je porodil v Certaldi na Toskanskem Boccaccio, laški píseec. On je prvi začel sestavljati óne pripovedne proizvode, ki je imenu-jemo novele.

V 18. dan junija 1757. leta je slavno premagal avstrijski ge-neral Daun pri Kolinu na Češkem pruskega kralja Friderika Vé-likega. V spomin te zmage ustanovila je cesarica Marija Terezija poseben red za odlične vojščake (Maria Theresien-Orden.)

V 20. dan junija 1872. l. je umrl v Št. Vidu nad Ljubljano tamošnji žup-nik Blaž Potočnik. (Potočnik je bil slovenski pesnik. Njegove pesni so prav národne in se v Slovencih kaj rade pre-pevajo. Takó n. pr. „Pridi Gorenje,“ „Ko dan se zaznava“ in več drugih.)

V 21. dan junija 1852. l. je umrl slavni nemški vzgojnik Fröbel, usta-ovnik otročjih vrtov. (Pri nas na Kranjskem imamo do sih dób le jeden tak závod, namreč v Ljubljani

pri gospej Renn-ovój; a drugi se snuje v Idriji.)

V 24. dan junija 1866. leta zma-gajo Avstrijci Italijane pri Kustoci.

V 28. dan junija 1586. leta umrje Primož Trubar, prvi pisatelj slovenskega jezika.

V 29. dan junija 1577. leta se je rodil preslavni nizozemsk slikar Rubens.

V 30. dan junija 1810. leta se je porodil v Ceroveci pri Ljutomern na slov. Štírskem slovenski in ob jednom hrvatski pesnik: Stánko Vraz. A. G.

Kratkočasnice.

* (Dobro mu je povedal.) Pi-janec je vprašal pijanca, ki se je pred malo dnevi v jarek zvrnil, kaj si je mislil, kadar se je v jarku zbudil. „Nič, družega“ odgovori mu ta, „nego to, da sem se zeló začudil, ko tebe pri meni ní bilo.“

* (Iz dijaškega življenja.) Profesór: Povejte mi prav ob kratkem najvažnejše dogodke iz življenja Julija Caesarja! — Dijak: Vem, vidi, vici t. j. prišel sem, videl sem in zmagal.

* (Najboljši izgovor.) Go-spodar: „Zdaj mi užé pol leta niste plačali stanovanja. Prosim, poslušajte me, da vam nekaj povem. Dalje vas ne morem več čakati! Ako nimate de-narjev, da bi plačali stanovanje, potem si kupite sami svojo hišo. Ali me ste razumeli? Hé?“

* „Ali so gospod doma?“ — „Niso nè! rekli mi so, da vam naj povem, da jih ní domá!“ — „To je res ljubez-njivo! Nu povejte pa tudi vi gospodu, da se jim priporočim, in vam sem naročil, da mu povejte, da me ni bilo tukaj!“

*) (Kratkočasno vprašanje.) Kako se razdeli pet jajec med pet otrok takó, da dobí vsak otrok po jedno jajce in vender ostane še jedno v skledi? — Odgovor: Peti otrok vzame skledo z jajcem.

Slovstvene novice.

* Habsburški rod. Spomenica, da je minilo 600 let, kar je Kranjska in Štirska združena s preslavno Habsburško vladajočo rodovino. Sestavil Ivan Tomšič. — Tako se imenuje knjižica, posvečena slovenski mladini v spomin, ki na svetlo pride v tiskarnici g. Karl Rauch-a na Dunaji. Knjižica opisuje ob kratkem vse vladarje iz preslavne Habsburške vladajoče hiše, od Rudolfa I. Habsburškega do našega presvitlega cesarja Frana Josipa I. Knjižica je debela 31 strani in ima 13 ličnih podob. Cena jej je takó nizka, da jo dobode lahko vsak otrok v roke. Posamezni iztiski se dobivajo po 10 kr. (s poštnino 12 kr.); 25 iztisov velja 2 gl. 50 kr.; 50 iztisov 4 gl. 50 kr.; 100 iztisov 8 gl.; 500 iztisov 35 gl.; 1000 iztisov 60 gl. Vsa naročila naj se pošiljajo pod addresso: Buchdruckerei von Karl Rauch, **Wien**, V. Spengergasse Nr. 6.

Rešitev zabavne naloge v 5. „Vrtčevem“ listu.

Ako začnete besedo „Livingstone“ čitati vselej pri jednem „L“-u, idoč proti desni strani do črke **e**, prečitali jo bodeste **1024krat** (tisoč štiri in dvajsetkrat).

To nalogo je prav rešil: Dragotin Žitek, gimnazijalec v Ljubni na Štirimem.

Rešitev skakalnice in imena rešilcev v 5. „Vrtčevem“ številu.

Lepi nébes.

Nebó, nebó!
Kakó si ti lepó!
Vsaka tvoja zvézdica
Je mična rajska lúčica.

Nebó, nebó!
Kakó si ti lepó!
Tvoja bela lúčica
Srebrna je svetilnica.

Nebó, nebó!
Kakó si ti lepó!
Tvoje zlato sólńčice
Nebeško je očesice.

Nebó, nebó!
Kakó si ti lepó!
Lepši vse je večni Bog,
Je vstvaril ves nebeski krog.

Prav so jo rešili: Gg. Fran Kolbe, poštar na Vačah; A. K. iz Komende; V. Škoda na Zaplazu; Jan. Kulavíc in Ad. Pausser, dijaka v Novomestu; Aleks. Benigar in Heu. Šonc, dijaka v Gorici; Jos. Juvanec, gimn. v Ljubljani; Jos. Šuštersiç, Ivan Spindler in Anton Mladiç, učenci v Ljubljani. — Gospá Mat. Sebenikar na Rakeku.

Listnica.

Gosp. V. Šk. na Zap.: Pride ob svojem času na vrsto. — A. G. v S.: Lepa hvala! — J. Ž. v Lj.: Lepa hvala za poslano zab. nalogo; prinesemo jo v prih. listu. — F. K. v M.: Vašo povestico „Sanje“ prinesemo meseca decembra, ker je za božični čas jako primerna.

Vabilo k naročbi.

S prihodnjim mesecem, t. j. už s prihodnjim „Vrtčevim“ številom se začne **drugo polletje**; zatorej uljudno prosimo vse óne čast. gg. naročnike, ki so si „Vrtec“ naročili samo za **pol leta**, da poteklo **naročnino takój obnové**, da ne bode mo imeli neréda v razpošiljevanji. „Vrtec“ stoji za **pol leta 1 gl. 30 kr.**; za vse leto **2 gl. 60 kr.**

Pri tej priliki prosimo vse prave rodoljube slovenskega národa, naj bi naš list širili med slovensko mladino. Ako nam bi vsak naših dosedanji náročnikov vsaj še **jednega novega naročnika** pridobil, kar bi ne bilo ravno težavno pri prijatelji náše slovenske mladine, lahko bi „Vrtec“ po več gradiva na mesec prinašal, ter bi tako še primérnejše podučeval nášo slovensko mladino.

Novim naročnikom lahko postrežemo še z vsemi letošnjimi listi.

Uredništvo „Vrtčevo,“

mestni trg, šte. 23 v Ljubljani (Laibach).

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napla: Uredništvo „Vrtčevo,“ mestni trg, šte. 23 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.